

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/264/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117221403
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117221403.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Stredoslovenská energetika, a.s., IČO: 51865467, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 8591/4B, zastúpeného právnym zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti žalovanému Bc. V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v B. B., X. B. č. XXXX/XX, o zaplatenie 295,10 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13Csp/143/2017-149 zo dňa 24.04.2018, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu právneho predchodcu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal proti právnemu predchodcovi žalobcu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie rozhodol na základe skutkového stavu a právneho posúdenia veci, podľa ktorého na základe zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 12.04.2010 dodával právny predchodca žalobcu žalovanému ako odberateľovi na odberné miesto č. XXXXXXX na adrese E., J. č. X elektrinu pre vlastnú spotrebu v domácnosti; od 17.06.2014 nie je žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti (bytu), ktorá predstavovala predmetné odberné miesto; cenu dodanej elektriny a ostatných služieb vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanému faktúrami splatnými v období od 10.11.2014 do 16.08.2016, t.j. všetky faktúry boli vystavené v čase, keď už žalovaný nebol vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti, pričom žalovaný zmenu vlastníka právnemu predchodcovi žalobcu nenahlásil; v dôsledku neplatenia došlo predtým aj k odpojeniu odberného miesta dňa 23.10.2014 a jeho opätovnému pripojeniu, o ktoré však žalovaný nepožiadaval a k opätovnému pripojeniu došlo automaticky; súd prvej inštancie argumentoval, že „z vykonaného dokazovania mal za preukázané a v konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský vzťah založený zmluvou o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 12.04.2010, ktorá sa považuje za zmluvu o združenej dodávke elektriny podľa zákona č. 251/2012 Z. z.; na základe zmluvy žalobca dodával elektrickú energiu na odberné miesto J. č. X, E.; dodávku elektrickej energie v období od 08.07.2015 do 03.06.2016 a ďalšie služby vyúčtoval žalovanému faktúrami splatnými od 10.11.2014 do 16.08.2016; žalovaný však od 17.06.2014 nie je vlastníkom nehnuteľnosti s predmetným odberným miestom v dôsledku dobrovoľnej dražby; žalovaný zmenu vlastníka nenahlásil, pričom žalobca dňa 23.10.2014 pristúpil k odpojeniu odberného miesta pre neplatenie (za poplatok 32,40 €) a následne automaticky bez žiadosti žalovaného k opätovnému pripojeniu (za poplatok 26,40 €), hoci už žalovaný v tom čase nebol vlastníkom nehnuteľnosti a žalobca mu podľa zmluvy

a platného cenníka účtoval dodávku elektrickej energie a služby (poplatky) naďalej; je pravdou, že žalovaný zmenu vlastníka nenahlásil, uzatvorený zmluvný vzťah preto nezanikol (písomnou dohodou, výpoveďou); žalobca však nepreukázal, že žalovaný bol odberateľom elektrickej energie v rozhodnom období, či už ako vlastník nehnuteľnosti alebo so súhlasom vlastníka nehnuteľnosti na uvedenom odbernom mieste, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno; žalovaný naopak preukázal, že nebol vlastníkom nehnuteľnosti v rozhodnom období, o znovu pripojenie odberného miesta po jeho odpojení pre neplatenie dňa 23.10.2014 nepožiadaval, preto zaplatenie dodávky elektrickej energie na odberné miesto po tomto dátume (faktúra VS XXXXXXXXXXXX na sumu 113,10 Eur splatná dňa 29.07.2016), nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať; v dôsledku nesplnenia oznamovacej povinnosti (o zmene vlastníka) voči žalobcovi, žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá dodávateľovi vznikla (bod 2.5 časti 3 obchodných podmienok); žalobca si však neuplatnil žalovanú sumu titulom náhrady škody, ale na inom skutkovom a právnom základe, aj preto súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie 113,10 € s príslušenstvom titulom faktúry č. XXXXXXXXXXXX (VS: XXXXXXXXXXXX) splatnej dňa 29.07.2016 za dodávku a distribúciu elektriny; súd žalobu zamietol aj vo zvyšnej časti istiny (182,- € s príslušenstvom) pozostávajúcej z poplatkov za odpojenie (32,40 € + 37,20 €), pripojenie (26,40 € + 30,- €) a upomienky (12x 3,- € + 2x 10,- €); v zmluve nie sú žiadne poplatky individuálne dohodnuté; v súvislosti s poplatkami zmluva odkazuje na obchodné podmienky a cenník ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ktorých obsah žalovaný nemohol ovplyvniť a nie sú ním podpísané; obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti; takýto postup je v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda v rozpore s dobrými mravmi; žalobca ničím nepreukázal, že sa žalovaný mohol oboznámiť s cenníkom už pri uzavretí zmluvy, teda poplatky neboli individuálne zmluvne a teda ani platne dohodnuté; okrem toho žalobca nepreukázal, že by upomienky (mimočodom s krátkym časovým odstupom) boli žalovanému reálne zaslané, a teda v akej výške mu náklady vznikli, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu právneho predchodcu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 prvá veta, § 53 ods. 2, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 26 ods. 9 zákona č. 215/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 11.06.2018 (č.l. 157-159 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyčítal súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V prvom rade argumentoval, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania na tento postup neboli splnené zákonné podmienky (§ 297 písm. b/ C.s.p.), pretože pokiaľ mal súd zato, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné, mal žalobe vyhovieť a pokiaľ mal súd za to, že skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, nemohol rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, t.j. bez umožnenia doplnenia dokazovania zo strany žalobcu a bez vyslovenia predbežného právneho posúdenia veci zo strany súdu, z ktorého dôvodu nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti zo strany súdu ako spornej a teda nemal možnosť označiť a predložiť ďalšie dôkazy; vo vzťahu k vecnej stránke sporu argumentoval, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 12.04.2010 sú obchodné podmienky dodávky elektriny pre odberateľov v domácnosti a cenník elektriny pre odberateľov domácnosti; v zmysle obchodných podmienok uzavretím zmluvy odberateľ potvrdzuje, že je vlastníkom nehnuteľnosti alebo má súhlas vlastníka nehnuteľnosti na dodávku a distribúciu elektriny do odberného miesta, ktoré sa nachádza v nehnuteľnosti; v obchodných podmienkach sú upravené aj dôvody zániku zmluvného vzťahu; žalovaný mal možnosť po dražbe nehnuteľnosti dňa 17.06.2014 zmluvný vzťah ukončiť, ale neurobil tak a ani mu neoznámil, že nastali skutočnosti, s ktorými sa spája zmena vlastníka nehnuteľnosti a boli by dôvodom na ukončenie zmluvného vzťahu;

zdôraznil, že v čase uzatvárania zmluvy zo dňa 12.04.2010 bol žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti, kde sa nachádza odberné miesto; nie je jeho povinnosťou a ani v jeho silách, aby pravidelne preveroval, či sa vzťah odberateľa elektriny k nehnuteľnosti s odberným miestom počas trvania zmluvy zmenil; vyjadril názor, že je v záujme odberateľa, aby oznámil dodávateľovi rozhodné skutočnosti, ktoré majú vplyv na trvanie zmluvného vzťahu; uzavrel, že mu nemôže byť na ťarchu, že si žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť ukončiť predmetný zmluvný vzťah a on postupoval v zmysle zmluvy a obchodných podmienok, na základe ktorých dodával žalovanému elektrinu a poskytoval služby súvisiace s dodávkou elektriny; poukázal aj na to, že súd síce v odôvodnení rozsudku cituje ustanovenia obchodných podmienok, ale ustanovenia, z ktorých vyplývajú pre žalovaného určité povinnosti a vzniká mu na ich základe určitá zodpovednosť, súd opomenul, prípadne zaujal stanovisko, že tieto ustanovenia neboli individuálne dojednané; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovenia žalobe alebo, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.08.2018 (č.l. 173 spisu) k odvolaniu uviedol, že s napadnutým rozsudkom súhlasí v plnom rozsahu a navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu doručil súd prvej inštancie právnomu zástupcovi žalobcu do vlastných rúk dňa 12.09.2018 prostredníctvom pošty (č.l. 174 spisu); právny predchodca žalobcu v replike zo dňa 26.09.2018 (č.l. 180-181 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že trvá na podanom odvolaní a vyjadril názor, že žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy; repliku žalobcu doručil odvolací súd žalovanému dňa 20.08.2019 prostredníctvom pošty (č.l. 232 spisu).

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd žiadne dôkazy a bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

3.2 V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením č.k. 17Co/264/2018-234 zo dňa 10.09.2019 podľa § 80 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p. pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu (Stredoslovenská energetika Holding, a.s., IČO: 36403008, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 8591/4B) do konania vstúpil žalobca (ako nový žalobca), ktorý v zmysle § 80 ods. 3 C.s.p. prijal stav konania ku dňu jeho vstupu; predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.10.2019.

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

4.3 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

4.4 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.5 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.6.1 Odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej spore neboli splnené podmienky na rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci (ohľadne zhodných skutkových tvrdení strán) rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok založený na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v prejednávanej spore sa jedná o spotrebiteľský spor (§ 290 C.s.p.), v ktorom žalobca má postavenie dodávateľa a žalovaný spotrebiteľa a ich spor vyplýva zo zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 12.04.2010; na spotrebiteľský charakter sporu nemá vplyv ani zmena žalobcu v priebehu odvolacieho konania; podľa § 215 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu; podľa § 215 ods. 2 C.s.p., skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona; z uvedeného je zrejmé, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje postupom podľa Civilného sporového poriadku; zistený skutkový stav tak tvoria predovšetkým výsledky dokazovania (§ 185 a nasledujúce C.s.p.), ale aj ďalšie zákonom predvídané skutočnosti (napr. všeobecne známe skutočnosti, resp. skutočnosti známe súdu z jeho činnosti v zmysle § 186 ods. 1 C.s.p., zhodné tvrdenia strán v zmysle § 186 ods. 2 C.s.p., nepopreté skutkové tvrdenia v zmysle § 151 ods. 1 a 2 C.s.p., rozhodnutia iných orgánov v zmysle § 193 C.s.p.); osobitne je potrebné uviesť, že v sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán, pretože nesporné skutkové tvrdenia strán si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí; priestor na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení nedáva súdu v spotrebiteľskom spore ani ustanovenie § 295 C.s.p., pretože v prípade nesporných skutkových tvrdení strán nie je dokazovanie pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné (skutkový stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami); ustanovenie § 295 C.s.p. nevylučuje (nenahrádza) povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 C.s.p.), t.j. súd nemôže (s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p.) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol; zjednodušene povedané ani v spotrebiteľskom spore nie je súd oprávnený ani povinný zisťovať skutočný stav veci; výnimočne môže súd v záujme ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami vykonať dokazovanie ohľadne ich existencie v spotrebiteľskej zmluve aj bez skutkových tvrdení spotrebiteľa o ich existencii (porovnaj Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kolektív : Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str. 1029-1031).

4.6.2 V prejednávanej spore nebolo medzi stranami sporné: (1) samotné uzavretie zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 12.04.2010 ohľadne odberného miesta v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, (2) strata vlastníckeho práva žalovaného k uvedenej nehnuteľnosti dňa 17.06.2014, (3) odpojenie odberného miesta z dôvodu neplatenia dňa 23.10.2014, (4) opätovné pripojenie odberného miesta za základe úhrady zo dňa 27.10.2014 a (5) nezaplatenie ceny dodanej elektriny a poskytnutých služieb za obdobie od 08.07.2015 do 03.06.2016 na základe faktúr splatných od 10.11.2014 do 16.08.2016; súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zhodného tvrdenia strán, podľa ktorého „žalovaný nepožiadaval o znovu pripojenie odberného miesta po jeho odpojení dňa 23.10.2014“; z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný skutočne v priebehu konania tvrdil, že po strate vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (bytu), v ktorej bolo dojednané odberné miesto, „nemohol a ani nemal dôvod žiadať o znovu pripojenie a odber elektrickej energie z odpojeného odberného miesta“; z obsahu spisu však súčasne vyplýva, že podľa tvrdenia žalobcu k opätovnému pripojeniu odberného miesta „pristúpil na základe úhrady od žalovaného zo dňa 27.10.2014 (...), na základe ktorej interný systém automaticky vygeneroval požiadavku o znovu pripojenie odberného miesta“; z uvedeného vyplýva, že pre rozhodnutie bolo rozhodujúce zistenie: (1) kto vykonal spornú úhradu dlžnej sumy (žalovaný tvrdil, že pokiaľ bol vlastníkom nehnuteľnosti s odberným miestom „všetky úhrady spojené s dodávkou elektrickej energie boli uhradené“) a (2) či obsahom vzájomných práv a povinností strán bolo dojednanie, že v prípadná úhrada dlžnej sumy po predchádzajúcom odpojení odberného miesta sa má bez ďalšieho považovať za

žiadosť o opätovné pripojenie odberného miesta; na zistenie skutkového stavu ohľadne týchto otázok mohol (mal) súd prvej inštancie vykonať dokazovanie aj bez návrhu, pretože to bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 C.s.p.); bez zodpovedania týchto otázok nemožno podľa názoru odvolacieho súdu hovoriť o dostatočne zistenom skutkovom stave veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie; tieto skutočnosti zostali medzi stranami sporné, preto neboli splnené podmienky na rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b/ C.s.p.), keď tento nesprávny procesný postup súdu sám osebe spôsobuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), pretože ho zbavuje možnosti dozvedieť sa predbežné právne posúdenie veci zo strany súdu na pojednávaní (§ 181 ods. 2 druhá veta C.s.p.); súčasne pokiaľ sa súd prvej inštancie uspokojil len so záverom, že žalovaný nepožiadaval o opätovné pripojenie odberného miesta (hoci rozhodujúca bola skutočnosť, kto zaplatil dlžnú sumu dňa 27.10.2014), sú jeho skutkové zistenia zatiaľ predčasné (a teda nesprávne) a jeho právne posúdenie o nedôvodnosti žaloby (zatiaľ) nesprávne; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie ťažiskovo odôvodnil porušením jeho práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), nesprávnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Odvolacie námietky žalobcu ohľadne porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces, ohľadne nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné (bod 4.6.1 a 4.6.2 odôvodnenia). Žalobca v podanom odvolaní bližšie neidentifikoval tvrdenú inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), preto sa jej existenciou v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd nezaoberal.

7.1 Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zrušil aj závislý výrok napadnutého rozsudku o trovách konania (§ 379 písm. a/ C.s.p.). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

7.2 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

7.3 V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude vychádzať zo skutočností, že pre rozhodnutie o žalobe žalobcu bude rozhodujúce zistenie (1) kto vykonal spornú úhradu dlžnej sumy dňa 27.10.2014 a (2) či obsahom vzájomných práv a povinností strán bolo dojednanie, že v prípadná úhrada dlžnej sumy po predchádzajúcom odpojení odberného miesta sa má bez ďalšieho považovať za žiadosť o opätovné pripojenie odberného miesta (žalobca v tomto smere argumentoval úpravou obchodných podmienok o neoprávnenom odbere, preto bude potrebné vyriešiť aj otázku, či po odpojení odberného miesta bez zániku zmluvy ide o neoprávnený odber); dôkazné bremeno ohľadne preukázania týchto skutočností leží zásadne na žalobcovi, v prípade pasivity sporných strán však môže súd prvej inštancie postupovať aj v súlade s ustanovením § 295 C.s.p.; súd prvej inštancie tieto skutočnosti zohľadní pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

8. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).